

De mensen zingen "de herders lagen bij nachte". Ja, en zo denkt iedereen dat wij luie mannen zijn. Niets is minder waar. Dag en nacht waken wij bij de kudde. Een harde stiel, vaak geminacht. Dikwijls hebben we het gevoel niet mee te tellen. Mensen kijken wat neer op ons, ruwe mannen. We vinden het dan meestal ook niet erg om ver van huis te zijn, de velden in. Mensen spreken ons toch niet makkelijk aan. Niet moeilijk dat we schrokken toen we op het veld een engel zagen die ons wél aansprak en zei: "Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie een redder geboren. Hij is de Messias, de Heer. Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt". (Lc 2, 10-13)

Nieuwsgierig en gedreven door God zelf, hebben we ons toen met vreugde gehaast. En ja, het was zoals een engel gezegd had. We vonden Maria en Jozef en het kind in een kribbe. Wat er toen door ons heenging, is moeilijk te zeggen. Vol verwondering keken we naar de nieuwgeboren Koning, weerloos en kwetsbaar. Ons hart werd warm vanbinnen. Stil en bescheiden stonden we daar, God dankend voor zijn grote goedheid. En weet je? Toen we terug in ons dorp kwamen hadden de mensen wel tijd om naar ons verhaal te luisteren. Gek, maar plots mochten wij de weg wijzen naar het kleine kind en de menslievendheid van onze grote God.

**ALS EEN HERDER ZAL HIJ ZIJN SCHAPEN WEIDEN, IN ZIJN ARMEN ZE
SAMENBRENGEN, DE LAMMEREN DRAGEN TEGEN ZIJN BOEZEM, DE SCHAPEN
MET ZACHTE HAND GELEIDEN.**

(JS 40, 11)

**IN DIE TIJD ZEIJ JEZUS TOT ZIJN LEERLINGEN: "WAT DUNKT U? WANNEER EEN
MAN HONDERD SCHAPEN HEEFT EN ÉÉN DAARVAN VERDWAALT, ZAL HIJ DAN
NIET DE NEGENNEGENTIG IN DE BERGEN ALLEEN LATEN OM OP ZOEK TE GAAN
NAAR HET VERDWAALDE?"**

(MT 18, 12)

1. Wat treft je in de schriftteksten?
2. Waar had je een ervaring dat je verdwaald was? Waar mocht je ervaren dat iemand naar je zocht?